

Loet Janssen

Leonardus Janssen was zoon van Silvester Janssen en Maria Magdalena Thijssen.

Voor Meijel was hij een markant figuur met wie je kon praten en lachen, een vrije boer, een verenigingsman en raadslid, een echte Meijelse die niet hield van veel papier.

Het was in de tijd van Boer Koekoek, toen ook 'vrije boer' Loet Janssen kort na 1960 algemeen bekend werd door zijn verzet tegen de heffingen van het Landbouwschap. Zijn verzet oogstte zo'n waardering, dat men in Meijel propaganda voor hem maakte als kandidaat-gemeenteraadslid. 'Stem goed, stem Loet' stond met grote letters op het asfalt van enige straten. Loet werd in 1970 dan ook lid van de Meijelse gemeenteraad. Hij zou het tot zijn te vroege dood in 1986 blijven voor zijn Meijelse Volkspartij. Hij dwong collega's tot denken.

In de gemeenteraad kon menigeen stevig met hem in de clinch liggen, maar daar hoefde geen pijn van over te blijven. Bijpraten op zijn boerderij aan de Kampsteeg ging prima, als je maar niet zei, dat het volgens de papieren zo of zo moest. Gewoon praktisch de zaak bekijken, met een gezond boerenverstand. In alle

vroegte samen met passen afmeten of het stuk grond dat de raad wilde verkopen niet groter was dan op papier stond. Dan kwam je met hem op plekken in Meijel, waar hij kind aan huis leek.

Van muzikale vorming door Kreato moest hij niet te veel hebben, dat was volgens Loet alleen voor de 'rijken'. Toen hij echter zag hoe het werkte, vond hij zo'n opleiding ook aan te raden voor de muzikanten van zijn schutterij Sint Nicolaas. Hij ging ervoor.

En na zo'n gesprek in hun de keuken genoot je met Loet en An van de tuin en de verse groenten.

Loet Janssen in 1984 als Schutterskoning

Die bijzondere mens kon als ene echte Meijelse ook vertellen, zijn hart op de Steenoven. Daar kende hij de ouden allemaal bij de volksnaam, Bartele Driekske, die van Bolles en Kaarle, Rinke Nuur, Geurde Friedje, Krusje Marse Pier, Kulse Kupke, Kuttelle Lins, Merkus Mam, Pietjes Perkus Corneel en nog veel meer. Hij schreef er zelfs over.

Geen wonder dat hij lid van heemkundevereniging Medelo werd, geen archievenonderzoek, maar met de handen werken. De motor van de oude dorskast weer kleurig aan het praten krijgen, met Jan van der Asdonk ploegen en karren opknappen, materialen verzamelen en in orde maken.

En daarnaast hoorde je hem als lid van de gemeentelijke Werkgroep Culturele Activiteiten vertellen over vroeger. Je zag door de verhalen van Loet voor je waarom hoofdmeester Jochems een markant dorpsfiguur was. Samen met de

jongeren ging die de Meijelse velden in om kunstmest te promoten, lessen geven in bijen houden, verenigingen als harmonie en KPJ mee oprichten. Maar vooral meester Jochems, die in de klas de leerling met een dom antwoord niet strafte met klappen, maar met zinnnetjes als 'Heer, help hier haastig!' of 'Heer, geef hooi want de ezel balkt'.

Ieder kende hem als 'Loet van Sil', maar soms zei hij: 'Nee, ik ben Loet van Lowiese Toone Sil'. Sil(vester) had als stiefvader Toone van Bree uit de familie van Lodewijk van Bree. Een bijzondere vernoeming naar een niet rechtstreeks familielid.

Naam	Leonardus Janssen
Roepnaam	Loet
Volksnaam	Loet van Sil
Geboren	28 oktober 1921
In	Meijel
Overleden	11 juli 1986
In	Roermond
Partner	An Thijssen
Beroep	Landbouwer